

A- Revisiting Old Idea- Lech Lecha & Vayera

Back to the Same Place (Brachot 26b source of Shacharit)

בראשית פרשת וירא פרק יט פסוק כז
וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-עָמַד שָׁם אֶת-פָּנָיו יִקְוֶה

Establishes a Halacha & Models a Characteristic

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ו עמוד ב

אמר רבי חלבו אמר רב הונא: כל הקובע מקום לתפלתו - אלהי אברהם בעזרו. וכשמת - אומרים לו: אי עניו, אי חסיד, מתלמידיו של אברהם אבינו! ואברהם אבינו מנא לן דקבע מקום? - דכתיב: +בראשית י"ט+ וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם, אין עמידה אלא תפלה, שנאמר: +תהלים ק"ו+ ויעמוד פינחס ויפלל

ערוך השולחן אורח חיים הלכות תפילה סימן צ

סעיף כג

לעולם יקבע אדם מקום קבוע לתפלתו והיינו שיתפלל תמיד במקום אחד כלומר הן לענין הבית שיתפלל תמיד בבהכ"נ זה או בבהמ"ד זה ולא פעם בזה ופעם בזה

Humility in not "Only if I get what I want from Hashem" - I still go back Humility of not knowing Hashem's ways (Moshe Vaetchanan)

בראשית פרק יח

(כב) וַיִּפְּנוּ מִשָּׁם הָאֲנָשִׁים וַיֵּלְכוּ סְדֵמָה וְאַבְרָהָם עֹדְנוֹ עָמַד לִפְנֵי יְקֹוֹק
 (כג) וַיֵּגֶשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הָאֵל תִּסְפָּה צָדִיק עִם רָשָׁע

בראשית פרק יט פסוק כז

וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פָּנָיו יִקְוֶה

Not About Results You get from Others

הערות הגרי"ש אלישיב מסכת ברכות דף ו עמוד ב

ועל דרך צחות נראה, שהמתפלל בביהכ"נ בדרך קבע פעמים שקיימים בו רצונות נוספים בביהכ"נ מלבד עבודת התפלה, כעניני כבוד וכיו"ב, אך אם נשאר הוא תמיד באותו מקום אף שלא כבדוהו כהוגן וכו', הרי לנו ראיה בו שעניו וחסיד הוא, שאין לו אלא עבודת ה'.

בראשית (פרשת לך לך)
 פרק יב(ז) וַיֵּרָא יְקֹוֹק
 אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזָרְעֲךָ
 אֶתְּן אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיְבֹרֶךְ
 שָׁם מִזְבֵּחַ לִיקְוֶה הַנִּרְאָה אֵלָיו:

(ח) וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הָהָרָה מִקְדָּם לְבֵית-אֵל וַיֵּט
 אֶהֱלָה בֵּית-אֵל מִיָּם וְהָעִי מִקְדָּם וַיְבֹרֶשׁ שָׁם מִזְבֵּחַ
 לִיקְוֶה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְקֹוֹק:

COMMENT
 7 Abram built an altar there to God, who had appeared to him: The verse following this one also relates that Abram built an altar to God, but it does not mention that God appeared to him. Accordingly, these two verses describe two different levels of perceiving God, which give rise to two distinct types of love for God.

In this verse, Abram builds an altar to the God who *appeared* to him, meaning that his love for God was inspired by his perception of God as the Creator, the aspect of God that is evident (i.e., that "appears") within the world. The love that we feel for God as our Creator is a love born out of self-love: we love the feeling of being alive and therefore love the source of that life-force.²⁴

In the following verse, Abram meditates upon the God who does *not* appear to him, the aspect of God that transcends creation and which we recognize as being completely beyond our ken. Such meditation awakens a deeper love, which transcends self-love: a passionate love for God's essence and the desire to be totally absorbed within that essence.²⁵

בראשית (פרשת וירא) פרק יח פסוק כג
ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם דִּשָּׁע:

רש"י בראשית (פרשת וירא) פרק יח פסוק כג
 (כג) ויגש אברהם - מצינו הגשה למלחמה (ש"ב י יג) ויגש יואב וגו', הגשה לפיוס (להלן מד יח) ויגש אליו יהודה, והגשה לתפלה (מלכים א' יח לו) ויגש אליהו הנביא, ולכל אלה נכנס אברהם, לדבר קשות, ולפיוס ולתפלה:

All Prayed- STEPPING IN as the Entrance point for Prayer

ספר הרוקח הלכות תפילה סימן שכב
 המתפלל צריך שיתן עיניו למטה ולבו למעלה וכשיחפוץ להתפלל ילך לפניו ג'
פסיעות שכתוב ג' הגשות לתפלה. ויגש אברהם. ויגש יהודה. ויגש אליהו.

• What is the difference between Rashi & the Rokeach?

The Rokeach in Practice

שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפילה סימן צה סעיף א
 (א') א' [א'] {א} א' <א> (א) יכוין רגליו זה אצל זה א' בכיון, א' כאלו אינם אלא א', <א> ב'
 א' {ב} להדמות למלאכים דכתיב בהן: ב' [ורגליהם רגל ישרה (יחזקאל א, ז) כלומר:
 רגליהם נראים כרגל אחד (ב) וי"א כשעומד להתפלל ג' [ב] (ג) ילך לפניו ג' פסיעות,
 דרך קרוב והגשה לדבר שצריך לעשות (רוקח).

עטרת זקנים סימן צה ס"ק ב
 ב' יש אומרים כשעומד כו' ילך לפניו שלשה פסיעות. שכתוב ג' הגשות לתפלה, ויגש
 אברהם [בראשית יח, כג]. ויגש אליו יהודה [שם מד, יח] ויגש אליהו [מלכים א יח, לו].
 (רוקח סימן שכב).

Step Back? (Pre-Amida)

משנה ברורה סימן צה ס"ק ג
 (ג) ילך לפניו - ואין צריך לחזור לאחוריו כדי לילך לפניו כ"כ הא"ר [ג] אבל מנהג העולם
 לילך לאחוריו